

(Szakály Éva: Alku című verse alapján)

Uram, az életet Te adod,
Minden úgy lesz, ahogy Te akarod.
Mégis zavarhatlak most egy kicsit Téged?
Mert a mai napon diskurálni vágyom Véled:

Uram, ma lettem **nyolcvan**éves.
Gyorsan peregnék a csodaszép évek,
S még oly sokat szeretnék tenni,
Szeretnék ám **nyolcvanegy** is lenni!

A jó sok tervem, mi még lenne,
Sokkal több időt igényelne,
Egy év kevésre elegendő,
Meglesz az a **nyolcvankettő**.

Jó lenne még sokat utazni,
Újabb helyeket látogatni,
Gyönyörű szép tájak várnak,
Megérem én a **nyolcvanhármat**.

Uram, Te látod a világot,
Gyorsan jönnek a változások.
Hej de soká maradok még,
Biztos leszek még **nyolcvannégy**.

És ahogy a technika halad,
Sok újat lát, ki itten marad,
Még oly sok minden ideköthet,
Előre örülök a **nyolcvanöt**nek.

Az emberiség sokat tehet,
A világ oly csodás hely lehet,
Jó annak, aki itt maradhat,
Nem olyan sok az a **nyolcvanhat**.

Tőled Uram oly sokat kaptam,
Hála Néked, nagyon jól bírom magam,
Rengeteget tervezgetek,
Megköszönném a **nyolcvanhetet**.

Nem fáradok a hosszú úton,
Mert sok van hátra, tudván tudom.
S érzem, hogy már meggondoltad,
Betöltöm majd a **nyolcvannyolcat**.

Eddig már sok szépet láttam,
De emlékeimet még nem regisztráltam,
Arra idő temérdek van,
A **nyolcvankilenc** még messze van.

Bocsáss meg, mindig túl sokat kérek:
Uram, ne vedd szemtelenségnek,
Éveim száma kerek lehet,
Ha meglátnám a **kilencvenet**!

És ha ezt már megengedted,
S ezt a lépést értem megtetted,
Neked már úgyis mind egyre megy:
Könnyen leszek **kilencvenegy**.

Minden szemérmet félreteszek,
Hogyha még egyet kérdezhetek,
Tudom, ez a kor hajmeresztő,
De hadd legyek **kilencvenkettő**.

Úgy megszoktam szép életemet,
Sok jóbarát, sok kolléga szeret,
Utamat még sokáig járom,
S leszek én még **kilencvenhárom**.

Akkor sem fog reszketni a kezem,
És ígérem, hogy helyén lesz az eszem,
A magas kortól én nem félek,
Megadod a **kilencvennégyet**?

A korra nincsen szabadalom,
Számításom megtalálhatom,
Ha örködsz egészségem fölött,
Akkor tuti leszek **kilencvenöt**.

Manapság már hallani olyat,
Emberekről készül másolat.
Ezt talán én is megvárhatom,
Segíts át a **kilencvenhaton**.

Családomért élek - halok,
Javaimmal rendben vagyok,
Elég lesz még néhány évig,
Kihúzzom én **kilencvenhétig**!

Hála Neked, nagy a családunk,
Még pár dédunokát is várunk,
Láthatnám őket? – ugye, azt mondtad:
Megadod a **kilencvennyolcat**...

Sok évet kaptam, nem egy-kettőt,
Megköszönöm a sok esztendő.
És még mindig kérem – tán el sem hiszed,
A **kilencvenkilencediket**.

Tőled Uram a legszebbet pont 50 éve kértem,
S hála Néked: nekem adtad Zsuzsa feleségem,
Fél évszázada boldogan együtt tervezgetünk,
Hogy mi **százéves** korunkban is majd együtt leszünk!